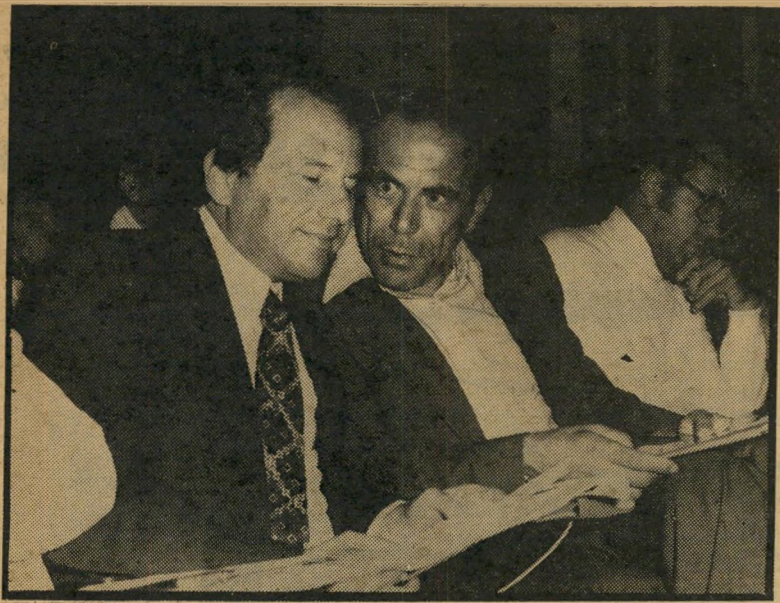

ח"כים ורטהיימר ורובינשטיין
הימנעות מופגנת?

המאבק נגד ייגאל ידין מתרכז סביב שני נושאים מרכזיים: הנושא הפוליטי — מתנגדי ידין מתונים יותר, מוכנים לפשרות טריטוריאליים ומן המתנגדים החריפים ביותר לראשיהממשלה, מנחם בגין. הנושא השני הוא התמוטטותה של התנועה, בכל הקשור בדרכה, רעיונותיה ועקרונותיה. בין שני הנושאים העיקריים קיימת, כמובן, גם הבעיה האישית: האהבות והשינאות בין האישים השולטים בד"ש. נראה כי דווקא נושא זה הוא שיספק את הכותרות בשבוע עות הקרובים. אוריאל רייכמן כבר רמז שני רמזים עבים ביותר בכיוון זה.

חלוקת הכוחות בד"ש אינה קבועה, משתנה מדי יום ביומו ומבלבלת אפילו את העסקנים של מיפלגה זו. מול ידין, המחזיק עליידי דה"שליט, כ"ץ וקבוצת חמיר, ניצבת קבוצה של חובבים פוליטיים, אך משכנעים בכנותם, בראשותו של דן ביברו. קבוצה אחרת, המתנגדת לידין אך אינה רוצה להצטרף לביברו, היא סניף חיפה. הנהגת שינוי של רובינשטיין עדיין מהססת, וממתינה לראות איך יפול דבר, בעיקר בגלל אופיו של רובינשטיין עצמו. ואילו מאיר עמית אינו מוכן לכל צעד שהוא, בגלל דבקתו בכיסאו.

שר עמית

מי הבובה של מי?

אהרון ("אהרלה") יריב — כמתנגד לידין, אולם עמית מאוהב בכיסא השר שלו, ואינו מוכן לעשות דבר העלול לסכן את מעמדו בממשלה. או למען הוצאת ד"ש מהממשלה. לגבי שריהעבודההרווחה, ישראל כ"ץ, המצב ברור בהחלט. למרות שלא נחשב איש מובהק של ידין כאשר הצטרף לד"ש, כיום ידוע כ"ץ כקדוש יותר מהאפיפיור בכל הנוגע לידין. הוא היה השר היחיד מד"ש שניצב ליד מנחם בגין על הבמה בעת חגיגות העשור לקריית-ארבע וזאת, ללא ספק, משום אמונתו שהדבר תואם את הקו של ידין, למרות שידן עצמו לא נכח בחגיגה זו.

מיליונים

מתגלגלים בבורסה

ע רב האסיפה בבית סוקולוב ערך גאי מנו של ידין, מאיר ("ממי") דה-שליט, גגשה של תומכי ידין בביתו אשר בי הרצליהפיתוח. לפגישה הופיעו, נוסף לידין עצמו, גם חבריההכנסת של המרכז החופשי, בראשותו של שריהמישפטנים שמואל תמיר, ידימינו הפוליטית של ידין. להפתעת הכל הופיע לפגישה גם ראובן סיני, אם כי טען שבא אליה "רק משום שהומינו" אותו.

טולידאנו לא בא לכנס, לדבריו, משום שיומיים קודם-לכן חזר ממסע בן חמישה שבועות בארצות-הברית, אך הוא שלח שירתמיכה למורדים. כישרונו של טולידאנו כמשורר מוטל אומנם בספק, לאור שיר זה, אך אין ספק ששורותיו מבטאות דיעה של רבים בד"ש:

ד"ש מפוחדת, חלושה ומהססת, ד"ש שעל עקרונותיה אינה מתבססת, ד"ש ללא חזון ומטון, ד"ש ללא אומץ ומנוף, ד"ש שכזו תמשיך על כיסאותיה לשמור, אך מאחריות את עצמה לא תוכל לפטור. לגבי שריהתחבורהוהתיקשורת, מאיר עמית, עמדתם של המורדים מעורפלת עד היום. אין ספק כי עמית נחשב עליידי שרידי הקבוצה הקרויה "קבוצת עמית" — האלוף (מיל.) צבי ("צביקה") זמיר, ח"כ דויד ("דויד ק"). גולומב והאלוף (מיל.)

גיזבר דה-שליט

מי משקיע איפה?

הרמז הראשון היה לגבי כוחה האמיתי של ד"ש. חברי המפלגה משלמים דמי-חבר מדי חודש בחודשו, באמצעות הוראת-קבע לבנק שלהם. באופן זה מתקיים מעקב מתמיד אחר מיספר החברים שביטלו את הוראת-הקבע שלהם ועליידי כך פרשו מד"ש. רייכמן גילה כי 30 מתוך 40 אלף חברי התנועה פרשו ממנה, והיא נותרה כיום עם חייל בן 10,000 איש בלבד. היה זה גילוי שהדהים אפילו את משתתפי הכנס, שכולם יצאו נגד מנהיגותו של ידין.

גילוי השני של רייכמן היה בנושא הכספים. כשהוא תוקף את כניעת ד"ש ואת ויתורה על אחד מעקרונותיה, זה הנוגע לביטול ההקצבות הממשלתיות ל-מפלגות, סיפר רייכמן כי ד"ש משקעת במיליונים רבים בבורסה, ומשקיעה אותם בניירות-ערך. היתה זו הושטת אצבע מאי-שימה לעבר נאמנו של ידין, דה-שליט, שהוא גיזבר המפלגה. כל הנאספים ידעו כי רייכמן יודע היטב על מה הוא מדבר, בתוקף תפקידו כיושבי-ראש ועדת הביקורת של ד"ש.

אין ספק שהמרד יוכנע עליידי המנגנון של ידין, אולם עצם הנפת הנס שלו מצביע על פשיטת-הרגל של ד"ש.

מורדים ביברו, רייכמן ובכדי

מי מגוייס למען ד"ש?

